

REJESTR DOTYCZY:

BEAUPRE Jan

s/c i

z d.

* 10 paźdz. 1884 w Kopaczkowka k. Łyczówki

kraj: KRESY POLSKI w Wołyniu

+ 8 listop. 1978 w Prescott, Lons.

kraj: UK.

pochowany: spopielony

nr grobu:

Nr rejestracyjny

825 / 78

Nota zamieszczona:

w tomie

części

Indeks

.....
.....
.....
.....
.....

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

U w a g i:

Nota:

Przypisy:

/1922-1939/

ostatni burmistrz m. Krzemienia na Wołyniu; żona, zam. corka i wnuki
w UK.

Źródła i bibliografia:

- * Dziennik Polski 10.11.78 - nekrolog
- * Dziennik Polski 20.11.78 - nekrolog
- + Podolak, komunik. Koła 12 p.uł.podol. nr 93 -
wspomnienie

* Bronisława Goliżewskiego pamiętnik...
a Londyn-Lublin 2014

znak rozpoznawczy

18/10.XI.78/

18/20.XI.78/

17-A/ nr 93/

825
ś.†P. 10/XI
JAN BEAUPRÉ

długoletni i ostatni burmistrz miasta Krzemienia na Wołyniu,
ur. 10 października 1884 w majątku Kopaczówka k. Łyczówki (Wo-
łyń), odznaczony Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, po krótkich
lecz ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, odszedł
na wieczny spoczynek 8 listopada 1978.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w kościele Matki Boskiej
Portico w Prescott, w sobotę 11 listopada o godz. 9 rano, po czym
spopielenie zwłok w krematorium St. Helen's.

Prochy Jego spoczną w ziemi polskiej.

Cześć pamięci dobrego człowieka i wspaniałego ojca rodziny.

Zegnamy Go w głębokim smutku i żalu

ZONA
CÓRKA, ZIĘĆ
WNUKOWIE Z ŻONAMI
ORAZ RODZINA W ANGLII I W POLSCE

3137

ś.†P. 20/XI
JAN BEAUPRÉ

potomek rodziny powstańców, prawy i pelen dobroci człowiek,
znakomity gospodarz-burmistrz ukochanego Krzemienia w latach
1922-1939, więzień sowiecki, odznaczony Srebrnym i Złotym Krzy-
żem Zasługi, honorowy kawaler Znak Pułkowego, zmarł w 94
roku życia 8 listopada 1978 w Anglii.

Msza św. będzie odprawiona w sobotę 25 listopada o godz. 10.30
w Little Brompton Oratory.
Z głębokim żalem żegnają

KRZEMIENIĄNCIE
KOŁO 12 PUŁKU ULANÓW PODOLSKICH

Zamiast kwiatów prosimy ofiary składać na Dom Spokojnej
Starości, Laxton Hall, Corby, Northants. 3163

W setną rocznicę urodzin

Ś. † P.

09.10.1984

Jana Beaupré

zostanie odprawiona w polskim kościele w Manchester, w sobotę 13 października 1984 o godz. 12. msza św. dla uczczenia pamięci zacnego Polaka odznaczonego Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi za długoletnią pracę jako burmistrz miasta Krzemieńca na Wołyniu.

Pamięć o Twojej wielkiej dobroci dla nas wszystkich Kochany Ojciec i Dziadziu jest zawsze z nami.

CÓRKA IRENA Z MEŻEM
SYNAMI I WNUCZĘTAMI

ANEKS 4.

Krzemieńczanie.

Biogramy niektórych uczestników opisywanych wydarzeń

Beaupré Jan (1884–1978)

Potomek rodziny powstańców i sybiraków. Burmistrz Krzemieńca w latach 1922–1939. We wrześniu 1939 roku nie skorzystał z możliwości wyjazdu za granicę, wraz ze starostą Janem Zauffalem i kuratorem LK Stefanem Czarnockim zdecydował się zostać na stanowisku. Aresztowany przez bolszewików, osiem miesięcy przebywał w więzieniu w Krzemieńcu, następnie w Starobielsku, gdzie zaocznie został skazany na dziesięć lat łagrów w Komi (żona i córka wywiezione na Syberię, do swierdłowskiej obłasti). Po roku pobytu w łagrach wychodzi na mocy tzw. amnestii i w grudniu 1941 roku dociera do Wojska Polskiego w Tockoje. Odszukał swoją rodzinę i zabrał ją do wojska w Kazachstanie, następnie Karkin-Batasz koło Guzaru w Tadżykistanie. Przez Pahlevi udaje się z armią polską do Iraku, Palestyny, Libanu i Egiptu.

Po wojnie, w 1948 roku osiedla się w Manchesterze, później w Prescott koło Liverpoolu. W wieku sześćdziesięciu czterech lat podjął pracę w firmie handlowej, pakując paczki z rozmaitymi towarami, wysyłane następnie klientom. Obowiązkowy i sumienny w pięcioletnim okresie pracy, pomimo słabej znajomości języka angielskiego dosłużył się stanowiska nadzorcy. Mieszkał z żoną, córką, zięciem i dwoma wnukami aż do śmierci. Zmarł po krótkiej chorobie 8 listopada 1978 roku w Eccleston Park, Whiston, niedaleko St. Helen's, Lancashire, w wieku dziewięćdziesięciu czterech lat. Do końca zachował pogodę ducha i jasność umysłu. Jego prochy zostały przewiezione do Polski. Odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, tytułem Honorowego Kawalera Koła 12 Pułku Ułanów Podolskich.

Urodził się 10 października 1884 roku w majątku Kopaczówka k. Łyczówki na Wołyniu. Ukończył gimnazjum rosyjskie w Woroneżu i tam również szkołę rolniczą na poziomie akademickim. Podczas rewolucji w 1918 roku został aresztowany.

wany w Winnicy przez Czerezyszajkę i skazany na śmierć, uciekł dzięki pomocy mieszkańców. W 1920 roku wstąpił jako ochotnik do Wojska Polskiego w War-szawie, do armii gen. Żeligowskiego i brał udział w bitwie pod Radzymiinem. Po zakończeniu wojny osiadł w Krzemieńcu, gdzie mieszkała jego ciotka Wanda Lipska, bibliotekarka Polskiej Macierzy Szkolnej. Z braku innej pracy zajmował się handlem zagranicznym z Rosją sowiecką. Posiadał trzy hurtownie rozmaitych towarów oraz sklepy w Białozorcie i okolicy. Pomagał również przedostawać się Polakom przez zieloną granicę z Rosji do kraju. W 1922 roku został burmistrzem Krzemieńca, dwa lata później ożenił się z Ludmiłą Wołoszonowicz i po roku mał-żeństwa urodziła się córka Irena Aleksandra. Dla swojej rodziny i rodzin pra-cowników magistratu zakupił grunt u podnóża góry Dzielwiczka Skalka, gdzie przy Alejach Podgórskich powstała kolonia domków parterowych. Położył wielkie za-sługi w uporządkowaniu Krzemieńca zdevastowanego wojną. Zbudowano elek-trownię i zelektryfikowano miasto, wybrukowano ulice, zbudowano dwie szkoły powszechne, gimnazjum samorządowe i szkołę handlową, zbudowano pływaliń-nę na rzecce Ilkwie, skocznię narciarską i dom społeczno-turystyczny. W 1936 roku miasto otrzymało od Banku Gospodarstwa Krajowego długo oczekiwaną pożycz-kę na skanalizowanie miasta, ale prace przerwał wybuch wojny. Otrzymał tytuł „Ojca Miasta”¹.

Czarnocki Stefan (1897–1941)

Ostatni kurator Liceum Krzemienieckiego (reaktywowanego z rozkazu Józefa Pił-sudskiego w roku 1920). Na tym stanowisku aresztowany przez NKWD 25 wrze-snia 1939 roku podczas otwarcia roku szkolnego. Skazany na karę śmierci „za działalność w Polsce Niepodległej”, ale potem wyrok zamieniono na piętnaście lat ciężkich robót. Zginął w wypadku na Syberii, pod Urag, w pobliżu jeziora Ural-skiego, gdy po tzw. amnestii i wydostaniu się z łagru, z dalekiej pomocy zdążył z innymi współwyznancami w poszukiwaniu Wojska Polskiego.

Urodził się 10 września 1897 roku w Bilce na Podolu, gdzie jego ojciec ad-ministrował kompleksem majątków hrabiego Tyszkiewicza. Po ukończeniu gim-nazjum w Kijowie podjął w 1919 roku studia w warszawskiej Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, ale rok później, gdy wybuchła wojna polsko-bolsze-wicka, wstąpił do wojska jako ochotnik z przydziałem do artylerii lekkiej. Po jej zakończeniu wrócił na studia do SGGW I w 1925 roku uwieńczył je dwoma dy-plomami – z rolnictwa i ogrodnictwa. Krótko gospodarował w rodzinnym mająt-ku Nacz, w Nowogródczynie, po czym przeszedł do służby państwowej. W latach

1. Na podstawie: „Biesiada Krzemieniecka”, Londyn 1985, z. 2, s. 158–161.